Darmpyn en buikloop by peerden en veulens.

Sedert eenigen tyd gebruikt men, met welslagen, koud water tegen de hierboven aengeduide ziekten by de oude peerden zoo wel als by de veulens, zelfs dan wanneer de ziekte reeds redelyken voortgang zou gedaen hebben. Over het algemeen heeft de darmpyn eene verkoudheid voor oorzaek; het is te zeggen, eene opschorsing der verrigtingen van de huid. Men moet dus die verrigtingen herstellen, door het openen der poriën of zweetgaten.

Ziehier hoe men daertoe te werk gaet. Een grof beddelaken wordt in het water nat gemaekt, dat zoo koud mogelyk is, en men legt dit op den buik van het dier, en vervolgens dekt men het met verscheidene wollen dekens, by middel van riemen vastgehecht. Aenstonds ontwikkelt er zich eene weldoende warmte in de huid van het dier. In de meeste gevallen legt het dier zich op zyn gemak neêr; men laet het dan twee of drie uren in dien toestand, gedurende welken men van 10 tot 15 minuten lavementen van koud water toedient, ten einde afdryvingen te doen ontstaen. Hierna neemt men schielyk de dekens en beddelakens weg, en men giet op den rug van het peerd, dat opgestaen is, dry of vier eemers water. Verscheidene persoonen wryven hard op den rug en den buik van het peerd met stroo, en vervolgens dekt men het met wollen dekens.

Die handelwyze is gewoonlyk voldoende om het peerd te genezen.

De buikloop der veulens, die gewoonlyk een zuer in de maeg voor oorzaek heeft, geneest gemakkelyk met het dier eene pil te doen innemen, gemaekt van een dooijer van een ei, waerby men wit kryt in poeder heeft gevoegd, tot wanneer het, samengemengd, redelyk vast geworden is.

—

Tegenvergift.

Een briefwisselaer van de *London Litterary Gazette*, over de tallooze gevallen ven toevallige vergiftiging sprekende, zegt: Ik verzeker dat er nauwelyks een hutje te vinden is, welk niet een onschatbaer, zeker, sterkwerkend geneesmiddel bevat voor zulke gevallen, en dat is een lepelvol goed gemaekten mostaerd, gemengd in een komken warm water oogenblikkelyk opgedronken. Het is een zeer goed tegenvergift, altyd by de hand, en kan, in tyds gebruikt, menig mensch het leven redden.

Tongeren, 10 *november*.

Mynheer de Redakteur,

Tempora mutantur et nos mutamur in illis, zeide myn overleden magister en de goede oude man, God wil zyn ziel hebben, had gelyk. — In den tyd dat ik myne polbroeken versleet op de banken van het kapittel, toen waren de menschen zoo eenvoudig dat het compassie waerd was. Wie zondags eenen frak aen had, was een deftig man of voor het allerminste een broedermeester; wie fransch kon klappen was eene felle kop; op het stadhuis sprak men niet anders als tongersch. Allewyl ishet ambras en het bechaer zoo groot dat men zyn zelven niet meer kent. Groooote mevrouwen die nu hoeden met pluimen dragen gingen in dien tyd naer de school met pothaven op; de styf tiêête jaup is geramplaceerd door de krinelien. Delva droeg een afgeschote roode broek, Vanherck kan het niet meer doen zonder witte koussen en valsche kuiten.

In de herbergen sprak men van erten, boonen, andive en kropslaet; men braedde aerdappelen op den rooster. Vandaeg is men niet meer van den verlichte wereld zonder *in 't fransch* van het politiek te resonneeren. Men moet kunnen den zwart gemaekten knevel omhoog draeyen en zeggen: *je suis libéral, quatre vingt mille noms de tonnerre*, anders is men geen schip voor zyn gat waerd.

Over vyftig jaer waren de Tongenaren zoo dom dat er in de geheele stad geen een te vinden was die kon zeggen wat een *Association libérale* was. Als het kwestie was van eenen raedsheer te kiezen, dan zochten de Tongenaren den deftigsten onder hun uit om op het stadhuis te gaen zetelen, met eene witte flambei achter de balkin na te gaen en op de prysuitdeeling de kleine kinderen te poonen. Onze eeuw die den yzerenweg en den elektriek heeft uitgevonden, heeft die oude verslete manier van kiezen ook al veranderd. Thans hebben wy eene *Association libérale de l'arrondissement de Tongres!!!* Dat verstaet gy misschien niet, lezer? Ja, maer, dat is fransch en ik zal u dat eens verdutsen.

Dat ding bestaet uit aerdige jongens van alle gedeeltens van het arrondissement. Daer zyn er in van Bilsen, daer zyn er van Loon, daer zyn er van Sichen, van Mechelen, van Reckheim, in een woord van alle hoeken van het arrondissement. Die buitenlieden komen dan byeen en zeggen: « Ah ça, Tongenaren, gy hebt twee raedsheeren van doen om MM. Ramaekers en Favero te remplaceeren. Wy, inwooners van Loon en Bilsen, wy gaen er u twee aen de hand doen, voyez-vous, die in alle omstandigheden de belangens van het liberalismus zullen voorstaen, enz., enz. »

Maer, myn allerliefste buitenlieden, wat komt gy u toch, in Gods heere name, moeijen. Onze tongersche kiezers weten zelfs wel wat zy te doen hebben. Kwam er ooit Loonschen invloed in onze stadsregering, 't zou nog wel *loonsch* in ons huishouden worden.

Nu serieus gekald:

Kiezers van Tongeren, gy hebt tot hiertoe raedsheeren gekozen die u het bekwaemste schenen om de belangens onzer stad te verdedigen, zonder hen te vragen aen welke politieke opinie zy toehoorden. Gy hebt nooit gevraegd of de candidaet *liberael* of *klerikael* was, omdat uw gezond verstand u altyd gezegd heeft dat die onnoozele woorden van klerikael en liberael slechts goed zyn om u het lint voor den mond te stryken en poeijer in de oogen der onnoozele lieden te gooyen. Wat is hiervan het gevolg geweest? Dat er nooit in onze stad de minste tweedragt over de politieke opinies ontstaen is. Liberael en katholyk hebben zich altyd in Tongeren de hand gegeven en hebben zamen tot het algemeen welzyn medegewerkt.

De associatie komt dat goed akkoord breken. Zy wil hebben dat de candidaet voor den gemeente-raed een politiek vaendel drage; dat hy uitsluitend liberael zy. Wat zal daervan het gevolg zyn? Dat de tegenparty ook in het vervolg hare kandidaten zal voorbrengen, dat er stryd tusschen twee politieke opiniën zal ontstaen, en een woord dat onze stad in twist en tweedragt zal komen. My dunkt dat Tongeren dat niet van doen heeft.

Ik wil hier geen eigen namen diskuteeren. Of de kandidaet Bertus of Nolleke heet, dat doet niets aen de zaek. Alles wat ik betreur, dat is dat men met dat heel flauw gesuf van liberael en klerikael den eenen burger tegen den anderen gaet jagen, en dat alleen voor het plezier van eenige heeren die geen ander occupatie hebben, en die den kleinen burger niet meer kennen als de elektie voorby is. Ik wil hier niets zeggen tegen de kandidaten van de associatie. Ik wil zelfs niet weten wie zy zal voordragen. Maer wie hare uitverkoren zullen zyn of niet, het is altyd *zeker*, dat een kandidaet die door eene liberale associatie voorgedragen wordt, zich *altyd* op het stadhuis als uitsluitende liberael zal moeten gedragen; dat daerdoor rusie en tweedragt zal ontstaen en dat op slot van rekening de onnoozele kiezers de broek zullen lappen.

Tongeren heeft eendragt van doen om gezamentlyk te kunnen werken tot het bekomen van eenige voordeelen die ons tot hiertoe geweigerd zyn. Wy hebben zoo lang onnoodig gewerkt om een onnoozel streepken yzerenweg te krygen en wy hebben niets bekomen. In plaets van onze poogingen te vereenigen om onze oude stad aen onze geburen te verbinden, gaet de associatie ons verdeelen in twee kampen die in oorlog zullen leven en die beiden onmagtig zullen zyn om onze stad het minste voordeel te doen geworden. Alles wat daermee te doen is, zal zyn van tegen de kandidaten der associatie te stemmen, en de plaetsen van raedsheer te geven aen persoonen die vreemd blyven aen alle politieke krakeelen en die de intresten der burgery boven die van hunne party plaetsen.

Dat is nu geenen slechten praet die de oude Tongenaer vandaeg vertelt, dat is serieus gemeend. Serviteur.

Een oude Tongenaer.

Belastingen onder Frederik I, koning van Pruissen.

Wie goud of zilver op zyne kleêren wilde dragen, betaelde 1 thaler in het jaer. Wie eene pruik droeg, naer gelang der grootte, jaerlyks 1/2 tot 3 thaler. Die een rytuig hield, betaelde voor het onderhoud der straten 3 thalers. Voor het dragen van een Fontange (een soort van dameskapsel) 1 thaler. Voor het vrye gebruik van koffy, thee of chocolaet 2 thalers. Er stond ook belasting op het dragen van kousen, leerzen, pantoffels of hoeden. Maer de zwaertste belasting was het hoofdgeld, waeraen ook de hofhouding onderworpen was. De koning betaelde voor zyn hoofd 4000, en de koningin voor het hare 2000 thalers Ook bestond er eene vrysters-belasting. Ieder meisje van 20 tot 40 jaer betaelde jaerlyks 1 thaler, als het haer niet gelukken mogt vroeger aen een man te komen.

— 'T is toch jammer dat er voor dit laetste punt in Tongeren ook geen belasting bestaet, onze regering zou niet genoodzaekt zyn de Stadsmotten te verkoopen.

Echtscheiding.

Ziehier een middel waervan onze wetboeken geene melding maken, en dat ons nogthans zeer geschikt schynt te zyn om de echtscheidingen tegen te gaen:

Te Zurich was het in vroegeren tyd de gewoonte dat als een paer echtelieden wilde scheiden, op grond dat zy niet met elkaer overeen konden komen, de regter hen gedurende veertien dagen in een eenzamen toren aen het meir opsloot. Niet alleen waren zy dan veroordeeld in eene kamer te woonen, maer ook om slechts een bed, een stoel, een mes en een vork te gebruiken, zoodat hun *comfort* geheel van wederzydsche goedwilligheid afhing. Zoo zy na verloop van veertien dagen nog by hun voornemen bleven, werd een ernstig onderzoek der zaek'en, zoo mogelyk, de scheiding bevolen. Gewoonlyk echter wachtte het twistziek paer niet tot dien proeftyd om was, om zich te verzoenen en te verzoeken weder vry gelaten te worden.

Hoe jammer dat dit middel thans niet meer in gebruik is.

Levensduer.

Ieder man, vrouw en kind heeft eene verhouding in het leven. Welke is de weerde daervan? Zekere M. Willich heeft een zeer gemakkelyken regel aengenomen om die te schatten, door te beweeren dat van het 5de tot het 6ste jaer de hoop des levens gelyk is aen twee derden van het verschil tusschen iemands ouderdom en 80 jaren. Byvoorbeeld een man is nu 20 jaer oud. Tusschen dien ouderdom en 80 jaren zyn 60. Twee derden van 60 is 40 en dat getal is de vermoedelyke levensduer. Als iemand nu 60 jaer is heeft hy nog slechts 14 jaren in het vooruitzigt. Door denzelfden regel heeft een kind van 5 jaren hoop op 50 jaren levens. Iedereen kan den regel op zyn eigen ouderdom toepassen. De stelling van den heer Willich komt veel overeen met Dr Farr's levenstabel, die met zorg en naer de beste bronnen is bewerkt.

Eene dievenbende in Transylvanië.

Den 22 october, omtrent 6 uren 's avonds, vertoonden zich 35 baenstroopers in het bosch gelegen naby Radosk. Eene arme vrouw dier plaets, welke in het bosch hout raepte, werd door de baenstroopers gevat en nadat men haer gebonden had, werd haer gevraegd, by welken persoon van Radosk men het meeste geld zou vinden; daerna deden zy haer op den buik gaen liggen, en met het gelaet op den grond, op zulke wyze dat zy niets kon zien.

Kort daerna kwam haer man, die ongerust werd omdat hy haer niet zag terugkeeren, haer in het bosch opzoeken; hy werd insgelyks door de baenstroopers gevat en gelyk zyne vrouw behandeld.

Ten 8 uren ging de bende op weg en dreef het gebondene koppel voor zich heen, om haer den weg te wyzen, terwyl zy al de maetregelen nam, welke door eene troep soldaten in een vyandelyk land genomen worden.

De bende begaf zich regtstreeks naer de wooning van den gepensionneerden kapitein Czintay, die by het gezigt van zoovele gewapende mannen onmiddelyk naer buiten snelde en om hulp riep; doch nauwelyks had hy eenige stappen gedaen of hy werd door een geweerschot aen het been geraekt, waerdoor zynen loop werd tegen gehouden.

Echter gelukte de 80jarigen gryzaerd er in zich tot aen de straetdeur voort te slepen, waer hy door de baenstroopers met kolfslagen werd afgemaekt.

De moordenaers drongen alstoen in de vertrekken, braken al de koffers open, roofden al het goud, zilver en juweelen en verwoestten alles wat zich in huis bevond. Echter eerbiedigden zy de dochter van den kapitein, dien zy vermoord hadden.

Na die verschrikkelyke misdaed keerden de bandieten in het bosch terug, onder het uiten van vreugdekreten en onder het onophoudelyk lossen hunner geweeren.

Gedurende dien tyd hadden de inwooners van Radosk aenhoudend de alarmklok geklept, en een tamelyk groot getal persoonen waren uit Hungavd toegesneld; doch geen enkel van hun durfde de baenstroopers vervolgen. Naer hun kleedsel te oordeelen, moet die bende uit het banaet van Transylvanië gekomen zyn.

Men leest in een blad:

« Men weet niet juist wat het gouvernement met den koninglyken Entrepot van Antwerpen gaet doen: de magazynen ontbreken te Antwerpen; reeds sedert eenigen tyd had men de voorzorg genomen den Entrepot minder zwaer te laden, en men weigerde gedurig koopwaren, die men alsdan verpligt was in de byzondere magazynen te plaetsen.

» Heden gaet het kwaed nog erger worden. Het gouvernement zal die gebouwen heel spoedig weer moeten opregten, of wel het moet ze afstaen aen de byzondere nyverheid, welke er zeker een beter gebruik van zal maken dan het gouvernement. Maer wie zal den Entrepot nog willen. De ongunstigste geruchten zyn in omloop over den Entrepot. Over twee jaren is er nog een deel ingestort.

» Men beweert dat de Entrepot invalt uit versletenheid en slechte bouwing, en dat er maer eenen veiligen uitweg overblyft, namelyk denzelve tot in den grond toe af te breken. Er weegt ten dezen opzigten eene heel zware verantwoordelykheid op de ingenieurs en bouwers, alsook op de leden van het gouvernement, die tydens deze bouwing aen het hoofd stonden.

» Sedert vele jaren verzekerde het gouvernement den Entrepot niet meer, het zal dus eene aenzienlyke schade te vergoeden hebben. Wat de koopwaren aengaet, die in het afgebrande deel lagen en die bestonden in 10,000 balen ryst, 170 kassen suiker, 88 balen werk en 50 balen katoen, deze zyn meestal verzekerd. »

— In de hollandsche provincie Vriesland zyn er van 22 tot 28 october 21 stuks hoornvee aen de longziekte gestorven, waervan 11 voor rekening van den eigenaer afgemaekt zyn. Van den 1 january tot heden zyn er in die provincie al niet minder dan 2294 zieke beesten afgemaekt.

— Gedurende onze eeuw zal er geene eklips meer zyn die mag vergeleken worden by die van 1860. Het meerderendeel zyn niet in Europa zigtbaer, of slechts by het ondergaen der zon, en de eenige welke eenig belang zal verwekken, zal die zyn van 1887. Integendeel begunstigt alles die van 1860. Dertig of veertig sterrekundigen zullen op 18 july aenstaende, dag der totale eklips, zich in Spanje vergaderen.

De zwarte streep der totale eklips zal 50 mylen (4,000 meters) beheerschen, van Bilbao, Santander en Oviedo tot Tortoas, Oropesa en Valencia; zy strekt zich uit op 133 mylen lengte.

— Hoe Napoleon III met zyne ministers speelt. — M. Billault was zondag nog in het departement der Neder-Loire, toen een telegrafisch berigt hem kwam aenkondigen dat de Keizer hem wilde spreken en hem diensvolgens naer Parys ontbood. Den zelfden avond vertrok hy met den yzeren weg.

Te Parys aengekomen, maendag ten 5 ure 's morgens, werd hy nog in den voormiddag door den Keizer te St-Cloud ontvangen. Na dit gehoor schreef de Keizer een briefken aen M. Rouland, minister van openbaer onderwys om hem te zeggen dat hy hem bedankte om het departement van 't inwendige voorloopig bediend te hebben, en dat hy er hem van ontsloeg omdat M. Billault zich met dit ministerie belasten ging.

M. Rouland ontving juist het briefje toen hy op het punt was zich naer de statie der Noorder spoorbaen te begeven, om er zich te bevinden op het oogenblik des vertreks van den Keizer naer Compiègne. Daer ontmoette hy M. Fould, staetminister, en maekte hem bekend dat M. Billault minister van 't inwendige benoemd was. « Dat is niet mogelyk, zegde M. Fould, daer is geen dekreet geteekend, ik heb er zelfs niet hooren van spreken. »

De minister van openbaer onderwys toonde hem den brief van den Keizer. Daer was dus niet meer aen te twyfelen of de benoeming van M. Billault was in 's Keizers inzigten besloten. Ondertusschen kwam Z. M. in de statie aen, hy stapte in het keizerlyke rytuig, en de hooge ambtenaers die tot hem genaderd waren om hem hunnen eerbied te betuigen, waren reeds heen getrokken, toen de minister van staet, die by de portel stond en verwonderd was dat de Keizer geen woord sprak nopens de zaek in kwestie, aen Z. M. vroeg of hy geene verdere bevelen meer te geven had. « Neen, antwoordde deze; alleenlyk doet in den *Moniteur* aenkondigen dat ik M. Billault tot minister van 't inwendige benoemd heb. »

M. Fould deed opmerken dat er geen dekreet geteekend was welk men aer den *Moniteur* kon mede deelen. « Dat doet er niets aen, zegde de Keizer, kondigt maer de benoeming in den *Moniteur* af. Gy zult het dekreet gereed maken en het my naer Compiègne zenden om onterteekend te worden. » Dat werd gedaen. De nota werd naer den *Moniteur* en ten zelfden tyde het dekreet naer Compiègne gezonden waer de Keizer het 's avonds teekende.

— Een ooggetuige der feestelykheden, die omlangs te Breslau plaets gehad hebben ter eere van Keizer Alexander, vertelt dat, by de parade, eene witte duif die door het geroffel der trommels en den glans der wapens beangstigd over en weder fladderde, zich voor de voeten van den Czar nederliet. Het talryk publiek bemerkte dit aerdig toeval en begroette het als een goed voorteeken, dat de russische vorst met den prins-regent den vrede zou handhaven.

— Meer dan alles bespreekt men tegenwoordig te New-York den grooten luchtbal die door Lowe gebouwd wordt om er mede naer Europa te vertrekken. Hooger dan Sint-Jacobstoren te Antwerpen zal hy 725,000 kubieke voeten gaz noodig hebben om zich geheel te ontwikkelen. Zyn naem zal zyn *the City of New-York*, en de verschillende toestellen om zyne plaets te leeren kennen in het luchtruim, hem te besturen enz. zyn zeker belangstelling weerdig. Voor mogelyke ongelukken gaet eene reddingsboot mede die 40 persoonen kan bevatten en aen de ontstuimigste zeeën kan wederstaen. In dry of vier weken, zegt men, zal Lowe met eenen medegezel de eerste overatlantsche reis ondernemen. Wy hopen dat hy gelukkiger moge zyn dan Lamoutain, die onlangs van Westertoven in eenige uren te midden van de kanadasche wildernis kwam, en daer ligt van koude en gebrek had kunnen omkomen, indien het toeval hem niet eenige kanadasche Indianen had doen ontmoeten, die hem van eene vry gewisse dood reddeden.

BURGERLYKE STAND DER STAD TONGEREN,

van den 4 tot den 11 november 1859.

GEBOORTENS 3. — 0 jongens, 3 meisjes

HUWELYKEN 1. — Tusschen: Jan-Josef Liesens, schoenmaker, 26 jaren, en Cornelia Wolters, zonder beroep, geboren te Bilsen, 29 jaren.

STERFTENS 0.

HANDELSBERIGTEN.

TONGEREN, den 10 november.

Tarwe, *froment*, de zak van 103 kilos.	fr.		29-00	op 0,50
Rogge, *seigle*, » 94 »		19-50 tot	20-00	op 0,25
Gerst, *orge*, » » »			22-00	
Spelt, *épeautre*, »	een mud		22-25	op 0,25
Haver, *avoine*, »	75 kilos.		13 00	
Brood, *pain*,	den kilo.		0,20	op 0,02

LUIK, den 7 november.

Tarwe, *froment*, de 103 kilos	fr	27-75 tot	28-00	
Rogge, *seigle*, « 94 »		»	19-25	op 0,50
Gerst, *orge*, « 91 »		»	22-00	
Spelt, *Epeautre*, de 112 »		» 21-00 tot	22-00	
Haver, *avoine*, de 150 »		»	25-00	

AUBEL, den 7 november.

Tarwe, *froment*, den hectoliter	fr.	21-50	op 0,75
Rogge, *seigle*, » »	»	16-50	op 0,50
Haver, *avoine*, » »	»	8-00	

BRUSSEL, den 11 november.

Tarwe, *froment*, de 100 kilos.	fr	21 86	op 0,45
Rogge, *seigle*, » »	»	15-35	af 0,12
Gerst, *orge*, » »	»	11-42	
Haver, *avoine*, » »	»	19 42	op 0,95

LEUVEN, den 11 november.

Tarwe, *froment*, den hectoliter.	fr.	21-66	op 1,44
Rogge, *seigle*,	»	15-06	op 0,30
Gerst, *orge*,	»	13-87	op 0,82
Haver, *avoine*,	»	7-05	op 0,05
Koolzaed, *graine de colza*,	»	00-00	
Koolzaedolie, *huile de colza*,	»	74-89	
Gezuiverde dito, *dito épurée*,	»	79 89	
Lynolie, *huile de lin*,	»	71-46	

KANTOOR VAN DEN

Notaris Delvigne, te Tongeren.

PUBLIEK VERKOOP

VAN

RASPHOUT EN BOOMEN,

TE HAMAL.

Woensdag 16 november 1859, om 10 uren precies des morgens, op verzoek van mynheer den baron de Senzeille de Hamal, zal de notaris DELVIGNE van Tongeren, publiek ter plaetse verkoopen:

Eene groote kwantiteit schoon rasphout, canadas en witboomen, wassende in de bosquets en in de tuinen van het kasteel van Hamal.

Men zal juist op het uer beginnen.

Op krediet mits borg.

De notaris DELVIGNE, residerende te Tongeren, zal aen de meestbiedende openbaerlyk verkoopen, te weten:

A. Dingsdag, 22 november 1859, om 9 uren 's morgens, ten verzoeke en ten huize van de kinderen Joossen te Piringen:

2 goede labeurpaerden, 3 schoone melkkoeyen, een kalf, kar, egge, ploeg, nieuwe wel, steene paerds krib en paerds, labeur- en schuergetuig.

B. Woensdag 23 november, om 10 uren 's morgens, ten verzoeke van de heer en jufvrouwen Berden, ter plaetse:

Eene kwantiteit schoone dikke canadas boomen wassende op hunne goederen gelegen te Freeren, *aen kogelhaeg, aen den hoogen weg* en kort by de steenweg van Tongeren op Luik.

Men zal beginnen met die wassende kort by de luiker steenweg.

Vrydag, 25 november 1859, om 9 uren 's morgens, ten verzoeke van de heer baron de Rosen van Neerrepen, zal de notaris DELVIGNE aen de meestbiedende ter plaetze verkoopen:

100 parceelen schoon rasphout,

wassende in zyne bosschen, genaemd *hasselt* en *schabosch*, gelegen te Neerrepen.

Men zal in hasseltbosch beginnen.

VENTE PUBLIQUE

D'ARBRES CANADAS,

BOIS BLANCS ET CHÊNE,

SOUS VLIERMAEL ET NEERREPEN.

Vendredi 25 novembre 1859, à 12 heures précises, à la requête de M. le baron de Rosen de Neerrepen,

Le notaire DELVIGNE de Tongres, vendra publiquement sur les lieux:

Environ 70 beaux et très-gros arbres canadas et bois blancs, d'une circonférence de plus de 2 mètres, croissants sous Vliermael, en lieu dit *Bieskuil*, environ une 40e de bois blancs et un beau chêne, croissants dans la prairie devant la ferme à Neerrepen.

Le transport de ces arbres est des plus faciles, par suite d'empierrements aboutissant à la chaussée de Hasselt.

On commencera à l'heure précise au Bieskuil, sous Vliermael.

A crédit sous caution.

VENTE PUBLIQUE

DE BOIS TAILLIS,

SOUS PIRANGE.

Samedi 26 novembre 1859, à 10 heures du matin, à la requête de Monsieur le baron de Woelmont de Hambraine,

Le notaire DELVIGNE de Tongres, vendra publiquement sur les lieux:

80 marchés de beau bois taillis, croissant dans son bois de Pirange.

On commencera à l'heure précise.

A crédit sous caution.

Vente publique

D'ARBRES CANADAS,

A RIDDERHERCK.

Lundi 28 novembre 1859, à 10 heures du matin,

A la requête de monsieur le comte Xavier Van den Steen de Jehay,

Le notaire DELVIGNE de Tongres, vendra publiquement sur les lieux:

Environ 200 beaux et très gros arbres canadas, parmi lesquels plusieurs de plus de 2 mètres de circonférence et tous d'une élévation extraordinaire, croissants à Ridderherck commune d'Overrepen, dans les prairies de sa ferme de Ridderherck dites *le deut*, *achter de winning* et *in beendael*.

On commencera à l'heure précise in de deut.

A crédit sous caution.

TE VERKOOPEN

Een goed commercie huis, gelegen te Tongeren *op den plein*, bewoont door Noël Alexander, meubelmaker.

Zich te adresseeren by den notaris DELVIGNE.

STUDIE VAN DEN

Notaris Neven, te Tongeren.

PUBLIEKE VERHURING

van een HUIS gelegen te Tongeren in de Hasseltsche straet, bewoond door sieur Snoeck.

En van een HUIS te Tongeren in de Nieuwstraet, laetst bewoond door Maria-Elisabeth Scheepers.

Op vrydag 23 november 1859, om 2 uren 's namiddags, in het hospitael te Tongeren, door den notaris NEVEN.

TE HUREN

2 parceelen BOUWLAND, gelegen onder Piringen.

Zich te adresseeren op het kasteel te Gorsleeuw.

A LOUER

un BEAU QUARTIER ayant été occupé par M. le curé Gadet.

S'adresser rue Pipelpoel N° 15.

over dezelve hadden kunnen trekken gelyk zy het voorgenomen hadden. Zy kwamen aen het andere strand dat ongelukkiglyk te stiel was opdat het paerd aen land zoude kunnen komen. Zy stapten af om het te verligten. Terwyl Ivan het uit geheel zyne magt trok om het boven te krygen, ging de band los en hy bleef in zyne handen. Na talryke poogingen om het dier te redden, werd het door den stroom medegesleept en het verdronk.

Van dit middel beroofd, maer voortaen geruster over het gevaer van vervolgd te worden, wendden zy zich naer eenen heuvel overdekt met afgezonderde rotsen welke zy van verre zagen, met de meening van er zich te verbergen en er tot den avond te rusten. Door de berekening van den weg dien zy reeds gedaen hadden, oordeelden zy dat de woningen der wreedzame Tchetchengen niet zeer verre moesten zyn. Maer niets was min zeker dan zich over te leveren aen deze lieden wier waerschynlyk verraed hen in het verderf zou gebragt hebben. Nogthans, ingezien den ziekelyken staet waerin Kascambo zich bevond, was het zeer moeijelyk dat hy Tereck zonder bystand zoude kunnen bereiken. Hunne levensmiddels waren uitgeput; zy bragten den dag in eene treurige stilzwygendheid over, hunne onrust aen malkander niet durvende kenbaer maken. Omtrent den avond zag de majoor zynen denchik met de hand op zyn voorhoofd slaen eenen diepen zucht gevende. Verwonderd over deze schinlyke wanhoop welke zyn onbeschroomde gezel tot dan toe nog niet getoond had, vraegde hy er hem de oorzaek van. « Meester, zegde Ivan, ik heb eenen grooten misslag begaen! Ik heb vergeten dit schoone karabyn dat in de kamer van het kind was mede te nemen. Wat wilt gy? ik heb er niet aen gedacht: gy zuchtet, gy maektet daer zoo veel gerucht, dat ik het vergeten heb. Gy lacht? het was het schoonste karabyn dat er in geheel het dorp was. Ik zou er mede een geschenk gedaen hebben aen den eersten persoon dien wy zullen ontmoeten om hem in onze belangen te stellen; want ik weet niet wel hoe wy onzen weg zullen kunnen voortzetten in den staet waerin gy zyt. »

Het weder, dat hun tot alsdan gunstig was geweest veranderde binnen den dag. De koude wind van Rusland rees met geweld op, en wierp hun fynen hagel in het aengezigt. Met het vallen van den avond vertrokken zy, niet wetende of zy eenig dorp moesten trachten te bereiken of dezelve vermyden. Maer de langdurige weg die er in deze laetste veronderstelling te doen bleef werd hun geheel onmogelyk door een nieuw ongeluk dat hun omtrent het einde van den nacht overkwam. Terwyl zy door eenen kleinen hollen weg gingen, op een weinig sneeuw die den grond dekte, brak het ys onder hunne voeten, en zy zonken tot de kniën in het water. De poogingen welke Kascambo deed om er uit te komen maekten zyne kleederen geheel nat. Sedert het oogenblik van hun vertrek was de koude nooit zoo hevig geweest; geheel het veld was wit van fynen hagel. Na een kwartieruers verre gegaen te hebben, viel hy, door de koude bevangen, van vermoeidheid en van droefheid, en hy weigerde voor goed van verder te gaen. De onmogelykheid ziende van het einde hunner reis te bereiken, aenzag hy als eene nutteloose wreedheid. van zynen gezel, die gemakkelyk alleen kon ontsnappen, te wederhouden. « Hoor Ivan, zegde hy hem, ik heb tot hiertoe gedaen alles wat ik kon om den bystand dien gy my gegeven hebt waer te nemen; maer gy ziet nu dat deze bystand my niet meer kan redden, en dat myn lot vastgesteld is. Keer naer de linie weder, myn lieve Ivan, keer naer ons regiment terug; ik beveel het u. Zeg aen myne oude vrienden en aen myne oversten dat gy my tot aes aen de raven gegeven hebt, en dat ik hun een beter lot wensch. Maer eer gy vertrekt, gedenk den eed dien gy ginder in het bloed onzer bewakers gedaen hebt Gy hebt gezworen dat de Tchetchengen my niet levende zouden wedernemen: houd uw woord. » Deze woorden zeggende, legde hy zich op den grond en dekte zich geheel met zyne bourka. « Er blyft nog een middel over, antwoordde hem Ivan, het is van eene wooning van Tchetchengen te zoeken, en derzelver meester met beloften te winnen. Indien hy ons verraedt, wy zullen ons ten minste niets te verwyten hebben. Ik zal eenen Tchetchenge trachten te winnen, en indien de zaek gelukt, ik zal met hem wederkeeren om u te halen; gelukt zy niet, sterf ik en keer niet meer weder, gy zult u ook laten sterven. »

(*Wordt vervolgd*).